



Hermelijnweg 12
1338 BE Almere
Tel 036 5370340
havenlicht@chello.nl
www.havenlicht.com
NL71 INGB0005545299
BIC INGBNL2A
RSIN 816655789
K.v.K. 41023812

NIUWSBRIEF : LENTE EDITIE Jaar : 2025 NR. : 180 Datum: 26 maart

We mogen arbeiden zolang het dag is! (Johannes 9:4). Er is nog steeds grote openheid aanboord van de schepen. Veel zeevarenden zijn dankbaar als we hen komen opzoeken. Er is weer geweldig mooi en waardevol geestelijk voedsel door hen ontvangen. Ook helpen we aan kleding, mutsen, sjaals, koffers of reistassen, bladwijzers, kruisjes en vooral de flessenscheepjes zijn zeer gewaardeerd. Vindt u breien leuk? Mutsen en sjaals worden dolgraag meegenomen of als u nog goede kleding over heeft die u niet meer draagt en mocht u een koffer over hebben? Zeelieden zijn er dankbaar voor. We komen graag naar uw kerk of kring voor een presentatie van het werk.

Eemshaven en Delfzijl - Het blijft steeds weer zaaien en bidden voor wasdom

In Eemshaven, hele goede contacten en vele mooie gesprekken met zeevarenden gehad uit o.a. Oekraïne,



Rusland, Filipijnen, Denemarken, Litouwen, Frankrijk, Indonesië, Nederland en nog meer, maar het bijzondere was een Jodin met wie ik een goed gesprek had. Zij had haar vraagtekens met betrekking tot het geloof en heeft op de Golanhoogten gewoond. Ook een mooi gesprek met een binnenvaartschipper en zijn vrouw, die niets met het evangelie hadden.

Toch nam de vrouw het Johannes evangelie en nog wat ander materiaal graag in ontvangst.

Ik was welkom aanboord van een ander binnenvaartschip met de schipper en zijn gezin. Ik kreeg een kopje thee en het was daar prima!

Aan een Russisch kapitein, mocht ik het evangelie uitleggen en hij was heel blij met de mutsen, Bijbels, kalenders en ander materiaal en ook met de pennen. Overal weer het evangelie mogen brengen en ze waren allemaal blij van alles te ontvangen.



Het blijft steeds weer zaaien en bidden voor wasdom.

Met hartelijke groet, **Harm van Zwol.**

Regio IJmuiden - Het scheepje krijgt een ereplaatsje op de brug

Op een keer aanboord bleek de bemanning uitsluitend te bestaan uit Russen, Witrussen en Oekraïners.

De nog jonge Russische kapitein ontving mij heel vriendelijk. Een mini-viermaster van Gerrit stemde hem helemaal dankbaar. Het scheepje krijgt een ereplaatsje op de brug.

Vervolgens las de "kapitan" de 2.000 jaar oude Bijbeltekst in Filippenzen 4:6,7 hardop voor in een Russische City Bible en knikte instemmend. Hij legde het boekje opengevouwen, ondersteboven in een hoekje van de kaartentafel.

Ik kon een getuigenis geven van de mogelijkheid om de God van het heelal te benaderen via de Here Jezus.

De "tretiy styrman" (op alle zeeschepen, ongeacht de nationaliteit, loopt de 3e stuurman de 08:00-12:00 wacht) begeleidde mij naar de messroom waar ik een heel aantal bijbels, tekstkaarten, kinderbijbels, poster en houten JEZUS-kruisje kon neerleggen. Een Rus liep mee naar Anneke in de auto, waar hij onverwachts een doos kleding, wollen mutsen en snuisterijen voor de vrouwen thuis kreeg.

Blij verrast klom hij weer aan boord, met zijn armen vol.

Het tweede schip bleek ook een Russische kapitein te hebben. "Eigenlijk ben ik Oekraïner, maar de Krim, waar ik vandaan kom is door Rusland geannexeerd", vertrouwde hij mij toe. De man verklaarde desgevraagd



Christen te zijn, maar had geen Bijbel, dus gaf ik hem een exemplaar in het Oekraïens. Toen ik aanbood om voor hem te bidden wimpelde hij dat af met de woorden dat zijn moeder in De Krim al voor hem bad. Kennelijk vormden de twee andere aanwezigen in het deckoffice een drempel. Hij bedankte mij hartelijk voor het flessenscheepje.

De meegebrachte Bijbels, etc. nam hij ontvangst ter verdeling aan de rest van de crew: Russen, Oekraïners en Indonesiërs. Verbazing alom onder deze Oost-Europese bemanningsleden dat ik kan communiceren in het Maleis met hun Oost-Aziatische collega's. Een Oekraïner vroeg mij: "Is your dear wife in the car? She's a real Mum to seamen!" Leuk om te horen voor Anneke, toch?

Overigens viel het ook nu weer op dat Russen en Oekraïners heel gewoon met elkaar omgaan, in tegenstelling tot 1.500 km naar het Zuidoosten waar

zij elkaar naar het leven staan. "Heer zegen de Bijbels en ook alle andere stoffelijke gaven aan de harten van deze hardwerkende mannen ver van huis en haard!"

Blijft u a.u.b. voor ons bidden, in het bijzonder voor Anneke haar gezondheid.

Vriendelijke groeten en Gods zegen,

Jan en Anneke Best.

Dienen op zee - Goed voorbereid naar zee

Een hoogtepunt van het afgelopen kwartaal was het bezoek aan een grote zeevaartschool in de Filippijnen, met een internationale groep. Van de circa 90 zeevaartscholen is dit met 800 studenten een van de grootste.



Dit betekent heel veel voor de economie van de Filippijnen, zeker als je hoort dat de meeste studenten uit "arme" families komen en het inkomen van één zeeman of zeevrouw doorgaans hele families onderhoudt. Ze brengen daarmee wel enorme offers: lang van huis, zelf trainingen betalen, soms slecht behandeld worden aan boord, enz. Misschien is het juist daardoor dat hun overgave en zelfdiscipline zo indrukwekkend zijn. Hier zie je geen brallende studenten die school maar saai vinden en kritiek geven op het systeem.

Inhoudelijk is de school ook sterk en veelzijdig met de gebruikelijke theorie, praktijk met volledige scheepssystemen, sport en "soft skills" zoals

mondigheid en kennis van cultuurshock. De spirituele basis van deze school is ook bijzonder. Ook al is de school officieel seculier, het geloof van de studenten wordt versterkt door werkelijke discipelschap en de

integratie van boeken uit het havenpastoraat (<https://bit.ly/seabooks>). Dit heeft zijn wortels ook in het werk van de scheepsbezoekers in de afgelopen decennia, waar gelovige zeelieden een pastor vinden in de haven. Het zijn immers ex-zeelieden die de leiding vormen op zeevaartscholen. Op de dag van bezoek werden de studenten in steeds kleinere groepen opgesplitst, zodat we persoonlijke gesprekken konden voeren. Net als in West Afrika, kon ik putten uit mijn ervaring destijds als leerling aan boord, naast het getuigenis van de *kerk op zee*.

Met hartelijke groet, **Michiel Kramers**.

Rotterdam - Soms wil een zeeman zijn persoonlijk verhaal met ons delen

Wat een voorrecht om zeelieden te ontmoeten. Het zijn mensen zoals wij. Net als ieder ander mens hebben zij het nodig om gekend te worden.



De zekerheid van het geloof ontvang je niet door allerlei uiterlijkheden, die je misschien even een goed gevoel geven. De Bijbel spreekt duidelijke taal: vertrouw je toe aan Jezus, maak een keuze, en laat je oude leven achter je. In de brief aan de Hebreëën, hoofdstuk 9 vers 27 staat: "En zoals het de mensen beschikt is dat zij eenmaal moeten sterven en dat daarna het oordeel volgt".

Als je in een groepje met meerdere zeelui staat - bijvoorbeeld in een koffiepauze - en iets mag doorgeven, zijn er soms 1 à 2 zeelui die je nog even persoonlijk willen spreken. over het geloof in de Here Jezus Christus. Soms wil een zeeman zijn persoonlijk verhaal met ons delen. Zoals - Edmund - hij verloor in zijn thuisland drie jaar geleden zijn vrouw, zijn zoon en

zwager tegelijk door een verkeersongeval met een auto, terwijl hij op zee was.

Een zeeman Simon - las - waar ik bij was - in het Bijbel-studieboekje, - en hij stelde een vraag over wat hij gelezen had. We zaten in een kantoorruimte op het schip. Dit is er een voorbeeld van dat een gesprek(je) vaak met een vraag begint. Fijn was dat !

Ook nog korte, maar mooie ontmoetingen met twee Filipijnse zeelui, Brian en Richard.

Op een ander schip met twee Indiase scheepsofficieren,- beide met een christelijke achtergrond - iets uit het Oude Testament gelezen samen.

Op weer een ander schip met enkele zeelui Joh. 1: 1-3 en Joh. 3 : 16 en 17 gelezen, twee Bijbels en een traktaat mogen geven. Uit de meeste werelddelen komen we zeelui tegen, om hen te helpen op praktisch en/of op geestelijk gebied. Het blijft een voorrecht.

Blijft u meebidden, - voor de genoemde zeevarenden, - voor ons: voor leiding en bescherming ?

Hartelijk dank daarvoor !

Met vriendelijke groet , **Wout de Vries**.

Amsterdam, IJmuiden, Scheveningen - Jezus, Hij is onze Vrede

In de afgelopen periode hebben we veel verschillende ontmoetingen gehad;

Zo dronken we koffie met een Indonesische kapitein. Hij had alle wereldgodsdiensten onderzocht. En zijn conclusie was; het is 1 pot nat, zorg gewoon dat je goed leeft, dan komt het wel goed.

Maar dat is een leugen. Wij zijn nooit goed genoeg en Jezus heeft alles al gedaan om ons te redden. Hij sprak het is volbracht! Het was goed om onder het genot van een kop koffie zo het Evangelie te delen.

Een Oekraïner blaast even stoom af. Zijn familie zit ver van huis in Polen, en afgelopen week is het huis van een goede vriend compleet weggevaagd. Er wordt ondertussen van alles bedacht op het wereldtoneel maar

niemand heeft de echte oplossing. Ook hier was gelegenheid om te getuigen van het Evangelie. Jezus, Hij is onze Vrede.



Filipijnse zeemannen werden erg blij van de knuffelberen. Direct wordt er gebeld met het thuisfront om deze aanwinsten aan hun kinderen te laten zien. Ook hebben we voor deze mannen gebeden.

Op een ander schip is de bemanning volledig Chinees. Uiterst beleefd word ik ontvangen en te woord gestaan. De Chinese lectuur wordt zorgvuldig van alle kanten bekeken.

Vriendelijk maar heel beslist wordt dit afgewezen. Alle Chinese Bijbels en lectuur moeten weer terug in de tas, niets mag hiervan aan boord blijven. Laten we volhardend bidden voor mogelijkheden om ook met Chinezen het Evangelie te delen.

Ook konden we weer praktisch helpen. De mutsen waren erg populair in de koude weken.

En een bevriende zeeman uit Ghana werd heel blij van een fiets die we gekregen hadden, we hebben samen een ronde over de kade gefietst. In zijn eigen kerk is hij clubleider.

De naam van zijn schip is ook bijzonder: de Braveheart Spirit; dat bracht mijn gedachten op deze

toepasselijke Bijbeltekst waar ik mee wil afsluiten:

"Therefore, since through Gods mercy we have this ministry, we do not loose heart". (2 Cor. 4:1)

Hartelijke groet, **Marien Gijsbertsen**.

Rotterdam - Mijn reis naar de Filippijnen

Om de paar jaar is er een internationale conferentie voor havenzendingen. Deze bijeenkomsten zijn altijd een bemoedigende gelegenheid om collega's van over de hele wereld te ontmoeten. Ik kon zo'n conferentie



in Manilla bijwonen en in februari bijna twee weken in de Filippijnen doorbrengen. De conferentie werd door 40 deelnemers van over de hele wereld bezocht en we hadden uitstekende sprekers uit verschillende delen van de maritieme industrie, die ons een waardevol inzicht gaven in aspecten van het leven van zeevarenden waar wij weinig over weten. We hadden een fijne tijd van gemeenschap met collega's en zeelieden.

Een van de hoogtepunten was ons bezoek aan de zeevaartschool. De directeur en veel van de docenten zijn wedergeboren christenen, die het evangelie willen delen met de 200 cadetten. Twee faculteitsleden gaven een getuigenis voor de hele delegatie. De tweede leraar was Fernando. Ik ken hem al vele jaren en heb hem tijdens zijn carrière als kapitein op verschillende schepen bezocht. Stel je mijn verbazing

voor toen hij vertelde hoe de Heer René en mij in zijn leven had gebruikt! Ik was overweldigd door wat hij deelde. Ik maakte ook van de gelegenheid gebruik om voor en na de conferentie een aantal bevriende zeelieden en hun gezinnen te bezoeken. Toen ik in Manilla landde, ontmoette ik René en samen vlogen we naar de prachtige provincie Bicol om onze oude vriend en broeder Aurel te ontmoeten. Hij is een gepensioneerde bootman en geniet ervan om zijn tijd door te brengen met zijn vrouw, twee kinderen en drie kleindochters.

Het was zo'n vreugde om hen allemaal te ontmoeten en ook velen van hun kerk. Aurel organiseerde zelfs een groot feest voor me op de avond voor mijn verjaardag.

Na de conferentie vloog ik naar Davao op het eiland Mindanao. Het is naar verluidt de veiligste stad van de Filipijnen. Daar kon ik drie vrienden bezoeken, die allemaal chef-koks waren of zijn. Dus werd ik natuurlijk getrakteerd op heel veel eten. Ik vond het leuk om tijd door te brengen met deze drie vrienden en hun gezinnen. Larry was mijn gastheer en reisleader. Robert kwam net een dag voordat ik in Davao aankwam thuis, dus hij had het behoorlijk druk. En op mijn laatste dag bracht ik een halve dag door met mijn lieve broer Jeff, zijn vrouw, twee zonen en schoonmoeder. Wat voor mij eruit sprong, was de impact die onze bediening niet alleen op de zeevarende kan hebben, maar op zijn hele familie en zijn omgeving. Toen hij me aan zijn familie voorstelde, zei Jeff: "Dit is onze broer Felix, die de Heer zo enorm heeft gebruikt in mijn leven." Aangezien onze bediening voornamelijk bestaat uit het zaaien van het zaad van het evangelie en het dienen van mannen en vrouwen, van wie we de meesten misschien nooit meer zullen ontmoeten, is zo'n blik achter de schermen een enorme stimulans om door te gaan met het bereiken van de vele zeelieden die naar onze haven komen. De Heer is zo groot!

Met hartelijke groet, **Felix Henrichs**.

Amsterdam - De kok begon spontaan een prachtig aanbiddingslied te zingen

Dit kwartaal hebben we zeelieden bezocht uit o.a. Sri Lanka, Georgië, Oekraïne, Filipijnen, Indonesië, Letland, Estland, Litouwen, Rusland, Bulgarije, Finland, Nederland, Myanmar, India, Zweden, Vietnam, Polen, Roemenië, Griekenland, Turkije, Oekraïne, Wales, Ghana, Pakistan en Kroatië. Op een keer samen met Yvonne naar een niet zo'n gemakkelijk toegankelijk schip geweest. Ik moest over twee platte boten behoedzaam lopen om vervolgens langs de wiebelige trap omhoog te klimmen. Uiteindelijk liepen drie man mee naar de auto, waar Yvonne reeds op hen wachtte.



Een prachtig flessenscheepje, Cebuano Bijbel, knuffelpoppetjes, gebreide mutsen en sjaals, plus drie koffers en enkele tassen werden zeer dankbaar in ontvangst genomen! Tenslotte hebben we met hen gebeden.

Wat waren ze verrast en dankbaar, en wij ook!

Op afspraak gingen we naar een schip waar we hartelijk werden begroet bij de gangway. De Filipijnse kok gaf meteen aan ons een fantastische maaltijd (zeer zorgvuldig ingepakt) om mee te nemen voor thuis. Ik kende hem van een vorige keer en ik citeer zijn woorden: "Oom Theo als u de volgende keer weer komt, dan even van te voren doorgeven, want dan ga ik een speciale maaltijd klaarmaken". Yvonne kon vertellen hoe God haar genezen en geholpen heeft. Ze luisterden aandachtig. De kok begon vervolgens spontaan een prachtig aanbiddingslied te zingen.

Bij ons afscheid hebben we met - en voor hen gebeden. "Tot de volgende keer", werd er nog gezegd.

Veel zeelieden willen doorgaans van alles ontvangen zoals: kruisjes, bladwijzers, Sailor Bibles, kalenders, sleutelhanger Bijbels, mutsen, sjaals en diverse kledingstukken.

Een gelovige Nederlandse Binnenvaartschipper nodigde mij me uit om aanboord te komen en trakteerde mij op een kopje koffie. Er ontspoon zich een fantastisch bemoedigend gesprek.

Overal aanboord van de schepen weer veel prachtig zegenrijk geestelijk voedsel kunnen delen.

Het woord van God keert nooit ledig terug.

Hartelijk dank voor uw trouwe gebed en ander blijk van medeleven!

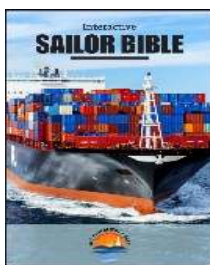
Theo en Yvonne van Zuilekom.





Om privacy redenen worden de echte namen van de varenden niet vermeld. De foto's in deze nieuwsbrief zijn met toestemming geplaatst. Onze dank gaat uit naar: WIN-NL Seafarers' Ministry, Nederlandse Zeevarenden Centrale, Seamen's Centre Amsterdam, Bible Factory / Gospel Recordings Nederland, Evangelisatie Anderstaligen Service, De Bijbelvereniging, Zakbijbelbond, Our Daily Bread Ministries en anderen niet met name genoemd, die allen op hun eigen specifieke wijze, een steentje bijdragen om het werk goed te kunnen doen. Graag willen we opnieuw aan u vragen om te blijven bidden voor de gezondheid van de mensen van **Het Havenlicht** en hun gezinnen, maar met name voor: **Harm van Zwol, Jan Peter Kapteijn, Kerstin Henrichs, Inez de Baat, Hanny de Vries, Anneke Best en Wim de Baat** om door te kunnen gaan en te volharden in het speciale werk wat God gegeven heeft om te doen. Wilt u ook bidden voor geopende deuren en geopende harten! Wij geloven in een God van wonderen!

Hartelijk dank voor al uw trouwe waardevolle gebed en ander blijk van geweldig fijn medeleven!

Zo werkt de Heer door u heen, zodat zeelieden **Zijn Woord** kunnen horen en aanvaarden!

Wij zijn de Here God zeer dankbaar voor de vele mogelijkheden om een zegen voor o.a. zeelieden te kunnen zijn!



Havenlicht / S.C.F.S.
By grace you have been saved!
Dutch seafarers mission. Helping and caring for seafarers.    

Amsterdam:

Theo van Zuilekom
Yvonne van Zuilekom
Gideon Smeding

wthvzuilekom@gmail.com
yvhvzuilekom@gmail.com
gideonsmeding@hotmail.com
marchris@solcon.nl.com

**IJmuiden, Scheveningen, Amsterdam:
Passagiers schepen, Regio IJmuiden:**

Marien Gijsbertsen
Jan Best
Anneke Best

janbest.sr@gmail.com
annekebest@gmail.com
felix.henrichs@scfs.org
rene@scfs-rotterdam.nl

Rotterdam:

Felix Henrichs
René Reifel
Wout de Vries
Fábio Jefferson
Jan Peter en José Kapteijn
Harm van Zwol
Jan Gooijer
Michiel Kramers

woutdevries4@gmail.com
fabiojefferson92@yahoo.com
j.p.kapteijn@hotmail.com
henfvanz@hotmail.com
jan.gooijer@live.nl
m.kramers@hotmail.com
wimdebaat@gmail.com
mhheng@gmail.com

Delfzijl, Eemshaven:

**Harlingen:
Ambulant medewerker:**

Wim en Inez de Baat
Desmond en Liz Heng

ghuisman@live.nl
tomhofkamp@solcon.nl
r.speelman@me.com

Algemeen:

Chinese bemanning:

**Vertaalwerk, houten kruisjes,
flessenscheepjes:**

Webmaster, grafisch vormgever:

Ambassadeur:

Stichting bestuur:

Voorzitter:

Secretaris:

Penningmeester:

Algemeen bestuurslid:

Theo van Zuilekom
Jan Best
Jan Gooijer
Marien Gijsbertsen

wthvzuilekom@gmail.com
janbest.sr@gmail.com
jan.gooijer@live.nl
marchris@solcon.nl

IBAN NL71INGB0005545299 - BIC INGBNL2A

ANBI geregistreerd onder RSIN nr. 816655789 - KVK nr. 41023812

Contact: havenlicht@chello.nl -- +31 36 5370340 -- www.havenlicht.com

Als u deze nieuwsbrief niet meer wil ontvangen kunt u dit aan ons kenbaar maken.